Kopie
Afgeleverd aan: **mr. R.V.**
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer **C / 1632 / 2024**
Repertoriumnummer **2024 / 4784**
Datum van uitspraak **05 december 2024**
Rolnummer **2024/CO/100** **W.S.**
Notitienummer parket-generaal **2023/PGA/518** **2024/VJ11/149**

☐ Mededeelbaar aan de ontvanger

verbeurdverklaring
vermogensvoordeel
COIV
domeinen
OS

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C6
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00004141634-0001-0036-01-01-1

2023/PGA/518 - 2024/VJ11/149

Het **OPENBAAR MINISTERIE**
en de **BURGERLIJKE PARTIJ**:

A.H.
geboren te (...) op (...)
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
woonstkeuze doende op het adres van haar raadsman te (...)
van de Venezolaanse nationaliteit

vertegenwoordigd door mr. T.R., balie (...) loco mr. R.V., advocaat bij de balie provincie (...)

<u>Tegen:</u>

1. **W.S.**,
2065
RRN (...)
geboren te (...) (Nederland) op (...)
thans wonende te (...) (Nederland)
van de Nederlandse nationaliteit

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door mr. V.H., advocaat bij de balie provincie (...)

2. **M.K.**,
RRN (...)
2066
geboren te (...) (Nederland) op (...)
thans wonende te (...) (Nederland)
van de Nederlandse nationaliteit

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door mr. V.H., advocaat bij de balie provincie (...)

3. **M. BV**,
ON (...)
met maatschappelijke zetel te (...)
2067

Beklaagde, vertegenwoordigd door mr. V.H., advocaat bij de balie provincie (...)

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A. Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van personen, het nemen of de overdracht van de controle over hun, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1.1°, 2 en 4, 433 septies lid 1.2° en 2 en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

Te Hamont-Achel en bij samenhang te Lanaken (gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Tongeren) en elders in het Rijk, alsook bij samenhang te Eindhoven (Nederland) en te Weert (Nederland), de feiten gepleegd zijnde in het buitenland doch ingevolge officieel bericht van de Nederlandse overheid dd. 27 januari 2023, de bevoegdheid ingevolge artikel 7 §2 VT Sv zich bevindend bij de Belgische rechtbank alwaar de beklaagden hoofdverblijfplaats hebben, de feiten eveneens strafbaar zijnde in Nederland ingevolge artikel 273f Nederlands strafwetboek, tussen 12 oktober 2021 en 1 september 2022, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 31 augustus 2022
door W.S. en M.K.,

1. ten aanzien van A.H. (...)
2. ten aanzien van Z.I. (°...)
3. ten aanzien van A.Ha. (°...)
4. ten aanzien van G.T. (°...)

B. Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van personen, het nemen of de overdracht van de controle over hun met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij hun toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1.3°, 2 en 4, 433 septies lid 1.2° en 2 en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

Te Hamont-Achel, te Peer en bij samenhang elders in het Rijk, tussen 15 mei 2022 en 1 september 2022, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 31 augustus 2022
door W.S., M.K. en **M. BV**

1. ten aanzien van A.H. (°...)
2. ten aanzien van Z.I. (°...)
3. ten aanzien van M.S. (°...)
4. ten aanzien van **M.**Kh. (°...)
5. **t/m 10. ...**

C. Op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, met de omstandigheid dat de daders daarbij misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 380 § 1.4° en 7, 380 §§ 3.2° en 7 en 382 §§ 1 en 4 Sw)

Vanaf 1 juni 2022, ingevolge de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht, strafbaar gesteld als volgt:

Onverminderd de toepassing van artikel 433quinquies van het Strafwetboek, tegenover meerderjarige personen, hetzij de prostitutie te hebben georganiseerd, buiten de gevallen die de wet bepaalt, met als doel het bekomen van een voordeel, hetzij prostitutie te hebben bevorderd, ertoe te hebben aangezet, te hebben aangemoedigd of te hebben vergemakkelijkt met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel, hetzij maatregelen te hebben genomen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd tegen kwetsbare meerderjarigen ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.
(art. 433quater/1, 433quater/4, 433quater/6 lid 1 en 3 en 433quater/8 Sw)

Te Hamont-Achel en bij samenhang te Lanaken (gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Tongeren) en elders in het Rijk, tussen 12 oktober 2021 en 1 juni 2022, meermaals, op niet nader te bepalen data, minstens op 13 oktober 2021
door W.S. en M.K.

1. ten aanzien van A.H. (°...)

2. ten aanzien van A.Ha. (°...)
3. ten aanzien van G.T. (°...)

2. Bestreden beslissing

2.1. Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 28 december 2023 door beklaagde M.K. tegen alle beschikkingen,
- 2 januari 2024 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde M.K. tegen alle beschikkingen op strafgebied,
- 2 januari 2024 door beklaagde W.S. tegen alle beschikkingen,
- 2 januari 2024 door beklaagde M. BV tegen alle beschikkingen,
- 8 januari 2024 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagden W.S. en M. BV tegen alle beschikkingen op strafgebied,

2.2. Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt op:

- 28 december 2023 door beklaagde M.K.,
- 2 januari 2024 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde M.K.,
- 2 januari 2024 door beklaagde W.S.,
- 2 januari 2024 door beklaagde M. BV,
- 8 januari 2024 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagden W.S. en M. BV,

2.3. tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op **01 december 2023** door de rechtbank van eerste aanleg **Limburg, afdeling Hasselt**, 18A kamer (3 rechters), waarbij beslist werd als volgt:

Op strafgebied

Ten aanzien van **W.S.**, eerste beklaagde

Verklaart W.S. niet schuldig aan de tenlasteleggingen A1, A3, A4, B5, B6, B7, B8, B9, B10, C1, C2 en C3 en spreekt haar hiervan vrij.

Verklaart W.S. schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4.

Veroordeelt W.S. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4:

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar en** tot een geldboete van 40000,00 EUR, zijnde een geldboete van 5 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten voorzien in artikel 31 lid 1, 33 en art. 433 novies §1 SW):

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1.000 euro.

Veroordeelt W.S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 3/7 x 396,26 = 169,83 EUR

<u>Ten aanzien van **M.K.**, tweede beklaagde</u>

Verklaart M.K. niet schuldig aan de tenlasteleggingen A1, A3, A4, B5, B6, B7, B8, B9, B10, C1, C2 en C3 en spreekt hem hiervan vrij.

Verklaart M.K. schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4.

Veroordeelt M.K. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A2, B1, B2, B3 en B4:

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar en** tot een geldboete van 40000,00 EUR, zijnde een geldboete van 5 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten voorzien in artikel 31 lid 1, 33 en art. 433 novies §1 SW):

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1.000 euro.

Veroordeelt M.K. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 3/7 x 396,26 = 169,83 EUR

<u>Ten aanzien van Besloten Vennootschap **M.**, derde beklaagde</u>

Verklaart Besloten Vennootschap M. niet schuldig aan de tenlasteleggingen B5, B6, B7, B8, B9 en B10 en spreekt haar hiervan vrij.

Verklaart Besloten Vennootschap M. schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen B1, B2, B3 en B4.
Veroordeelt Besloten Vennootschap M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B1, B2, B3 en B4:
tot een geldboete van 192000,00 EUR, zijnde een geldboete van 4 maal 6000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdeciemen

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 1.000 euro.

Veroordeelt Besloten Vennootschap M. tot betaling van:
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/7 x 396,26 = 56,61 EUR

Op burgerlijk gebied

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering in zoverre geënt op tenlasteleggingen waarvoor vrijspraak;

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij A.H. ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond;

Veroordeelt de eerste beklaagde W.S., de tweede beklaagde M.K. en de derde beklaagde M. BV hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 500,00 euro, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet sedert 15.05.2022 tot heden waarna de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding van 1.350,00 euro.

3. Rechtspleging voor het hof

1. De zaak werd behandeld op de openbare zitting van **24 oktober 2024**. Het hof heeft hierbij gehoord:

- Het openbaar ministerie in zijn uiteenzetting en vordering;

- beklaagde **W.S.** in haar middelen van verdediging voorgedragen door haarzelf en door haar voormelde advocaat, die stukken neerlegt;
- beklaagde **M.K.** in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf en door zijn voormelde advocaat, die stukken neerlegt;
- beklaagde **M. BY** in zijn middelen van verdediging voorgedragen door zijn voormelde advocaat, die stukken neerlegt;
- burgerlijke partij **A.H.** in haar middelen van verdediging voorgedragen door haar voormelde advocaat, die stukken neerlegt.

2. De in de processtukken aanwezige conclusies en stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen – grieven

3. Het hoger beroep van **W.S.** tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis van 1 december 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, is ontvankelijk uitgezonderd, bij gebrek aan belang, in de mate dat het hoger beroep is gericht tegen de vrijspraak van beklaagde voor wat betreft de feiten A.1, A.3, A.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, C.1, C.2 en C.3.

Bij regelmatig verzoekschrift van 2 januari 2024, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de van de rechtbank van eerste aanleg rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, voert beklaagde gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrieven aan, namelijk met betrekking tot :

- de schuld van beklaagde aan de feiten A.2, B.1, B.2, B.3 en B.4 die niet bewezen zouden zijn op basis van het strafdossier;
- de straf, waarbij wordt aangevoerd dat de opgelegde straffen te beteugelend zijn en dat onvoldoende rekening werd gehouden met verzachtende omstandigheden;
- de burgerlijke rechtsvordering van A.H. waarbij wordt verwezen naar de gevorderde vrijspraak voor het ten laste gelegde feit B.1; andere, waarbij wordt
- verwezen naar de veroordeling tot bijdragen, vaste vergoeding en kosten en het betwisten van de gerechtskosten gelet op de gevorderde vrijspraak. Bijkomend wordt nog aangevoerd dat geen gevolg werd gegeven aan het verzoek aangaande opschorting en straf met uitstel.

4. Het hoger beroep van **M.K.** tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis van 1 december 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, is ontvankelijk uitgezonderd, bij gebrek aan belang, in de mate dat het hoger beroep is gericht tegen de vrijspraak van beklaagde voor wat betreft de feiten A.1, A.3, A.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, C.1, C.2 en C.3.

Bij regelmatig verzoekschrift van 2 januari 2024, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de van de rechtbank van eerste aanleg rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, voert beklaagde gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrieven aan, namelijk met betrekking tot :

- de schuld van beklaagde aan de feiten A.2, B.1, B.2, B.3 en B.4 die niet bewezen zouden zijn op basis van het strafdossier;
- de straf, waarbij wordt aangevoerd dat de opgelegde straffen te beteugelend zijn en dat onvoldoende rekening werd gehouden met verzachtende omstandigheden;
- de burgerlijke rechtsvordering van A.H. waarbij wordt verwezen naar de gevorderde vrijspraak voor het ten laste gelegde feit B.1; andere, waarbij wordt
- verwezen naar de veroordeling tot bijdragen, vaste vergoeding en kosten en het betwisten van de gerechtskosten gelet op de gevorderde vrijspraak.

5. Het hoger beroep van **M. BV** tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis van 1 december 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, is ontvankelijk uitgezonderd, bij gebrek aan belang, in de mate dat het hoger beroep is gericht tegen de vrijspraak van beklaagde voor wat betreft de feiten B.5, B.6, B.7, B.8, B.9 en B.10.

Bij regelmatig verzoekschrift van 2 januari 2024, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de van de rechtbank van eerste aanleg rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, voert beklaagde gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrieven aan, namelijk met betrekking tot :

- de schuld van beklaagde aan de feiten B.1, B.2, B.3 en B.4 die niet bewezen zouden zijn op basis van het strafdossier;
- de straf, waarbij wordt aangevoerd dat de opgelegde straffen te beteugelend zijn;
- de burgerlijke rechtsvordering van A.H. waarbij wordt verwezen naar de gevorderde vrijspraak voor het ten laste gelegde feit B.1;

- andere, waarbij wordt verwezen naar de veroordeling tot bijdragen, vaste vergoeding en kosten en het betwisten van de gerechtskosten gelet op de gevorderde vrijspraak. Bijkomend wordt nog aangevoerd dat geen gevolg werd gegeven aan het verzoek aangaande opschorting en straf met uitstel.

6. Het hoger beroep van het **openbaar ministerie** tegen alle beschikkingen op strafgebied van het bestreden vonnis van 1 december 2023 van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, is ontvankelijk.

Bij regelmatig verzoekschrift van 8 januari 2023, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, voert het openbaar ministerie gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrieven aan, namelijk met betrekking tot :

- de schuld aan de feiten A.1, A.3, A.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, C.1, C.2 en C.3
- de straf, waarbij wordt aangevoerd dat de strafmaat niet voldoende beteugelend is.

Ter zitting deed het openbaar ministerie **afstand van zijn grief m.b.t. de schuld van beklaagden aan de tenlasteleggingen B.5, B.6, B.7, B.8, B.9 en B.10**. Het hof verleent hiervan akte.

7. Het incidenteel beroep van burgerlijke partij **A.H.** ingesteld bij aan het hof overgelegde conclusie, is ontvankelijk.

4.2.1 Omvang van de beoordeling ten gronde

8. Rekening houdend met de grieven en de afstand van grief ligt ter beoordeling van het hof voor: de schuld van beklaagden **W.S. en M.K.** aan de feiten van tenlasteleggingen A.1, A2, A.3, A.4, B.1, B.2, B.3, B.4, C.1, C.2 en C.3, de schuld van beklaagde **M. BV** aan de feiten van tenlasteleggingen B.1, B.2, B.3 en B.4, de eventuele straftoemeting, de beoordeling van de burgerlijke vordering van burgerlijke partij A.H. en de beoordeling van de kosten.
Ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep, in samenhang met de werking van het grievenstelsel en de afstand van grief, staat de vrijspraak van beklaagden **W.S., M.K.** en **M. BV** aan de feiten van de tenlasteleggingen B.5, B.6, B.7, B.8, B.9 en B.10 vast zoals door de eerste rechter definitief werd beslist.

9. Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.2.2. Beoordeling ten gronde op strafrechtelijk gebied

4.2.2.1. Beoordeling van de schuld

- *Tenlasteleggingen B.1, B.2, B.3 en B.4*

10. Voor wat betreft de schuld van beklaagden W.S., M.K. en M. BV aan de tenlasteleggingen B.1, B.2, B.3 en B.4 oordeelt het hof dat deze feiten bewezen zijn in hoofde van voormelde beklaagden aangezien op basis van de objectieve elementen van het strafdossier vaststaat dat de constitutieve bestanddelen in hun hoofde aanwezig zijn, en verwijst het hof naar de oordeelkundige motivering van de eerste rechter op de pagina's 9 tot en met 15 van het bestreden vonnis, onder de hoofding 'TENLASTELEGGINGEN B.1 tot en met B.10' die als hernomen dient te worden beschouwd, uiteraard met dien verstande dat de tenlasteleggingen B.5, B.6, B.7, B.8, B.9 en B.10 niet meer ter beoordeling van het hof voorliggen.

- *Tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, C.1, C.2 en C.3*

11. Voor wat betreft de aan beklaagden W.S. en M.K. ten laste gelegde feiten A.1, A.2, A.3, A.4, C.1, C.2 en C.3 oordeelt het hof als volgt.

12. De feiten A.1, A.2, A.3 en A.4 waarvoor beklaagden W.S. en M.K., die in België hun hoofdverblijf hebben, worden vervolgd, betreffen deels feiten gelokaliseerd in Nederland. Daarop is een straf gesteld door de Nederlandse wet (artikel 273f Nederlands strafwetboek) en daarvoor werd een officieel bericht meegedeeld aan de Belgische overheid, meer bepaald het verzoek overname strafvervolging van 27 januari 2023, uitgaande van een Nederlandse overheid, meer bepaald de Nederlandse officier van justitie, parket Limburg.

13. Beklaagden W.S. en M.K. worden onder tenlastelegging A vervolgd voor feiten van mensenhandel gepleegd t.a.v. vier slachtoffers, namelijk:

1. ten aanzien van A.H. (°...)
2. ten aanzien van Z.I. (°...)
3. ten aanzien van A.Ha. (°...)
4. ten aanzien van G.T. (°...)

Met de verzwarende omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare positie van de slachtoffers zodanig dat deze in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

14. Het misdrijf van mensenhandel heeft de volgende constitutieve bestanddelen:

- een materieel bestanddeel: nl. de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem;
- een moreel bestanddeel: met het oog op een vorm van uitbuiting die wordt opgesomd in art. 433quinquies van het Strafwetboek, in casu de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting.

15. In tegenstelling tot de vroegere tenlastelegging van artikel 77bis Vreemdelingenwet zijn het gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang en het misbruik van de kwetsbaarheid geen wettelijke bestanddelen van het misdrijf van mensenhandel meer, maar leveren ze verzwarende omstandigheden op. Het misdrijf van mensenhandel vereist niet dat de dader enige winst verkrijgt.

16. Onder de tenlasteleggingen C.1, C.2 en C.3 worden beklaagden W.S. en M.K. vervolgd voor pooierschap met verzwarende omstandigheid dat zij misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid:

1. ten aanzien van **A**.H. (°...)
2. ten aanzien van A.Ha. (°...)
3. ten aanzien van **G**.T. (°...)

17. De feiten onder de tenlasteleggingen C.1, C.2 en C.3 waren strafbaar op het moment dat ze werden gepleegd, nl. op basis van artikel 380 § 1 en § 3 van het Strafwetboek met opsluiting van 10 tot 15 jaar en een geldboete van 500-50.000 euro. Artikel 380 van het Strafwetboek werd met ingang van 1 juni 2022 opgeheven door artikel 117, 14° van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht. De opheffing van artikel 380 van het Strafwetboek heeft tot gevolg dat het hof dient na te gaan of beklaagde een inbreuk heeft begaan op het oude artikel 380 van het Strafwetboek en de nieuwe artikelen 433quater/1 en 433quater/4 van het Strafwetboek, waarbij het hof de voor beklaagde meest gunstige voorwaarden zal toepassen.

18. Het misdrijf van pooierschap bestaat uit één van de volgende daden gepleegd tegen een meerderjarig persoon:

- het organiseren van de prostitutie van een ander met als doel het bekomen van een voordeel, behalve in de gevallen die de wet bepaalt;
- het bevorderen, ertoe aanzetten, aanmoedigen of vergemakkelijken van prostitutie met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel;
- maatregelen nemen om het verlaten van de prostitutie te verhinderen of te bemoeilijken.

19. Het misdrijf van exploitatie van ontucht of prostitutie viseerde:

1° hij die, ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige zelfs met zijn toestemming, aanwerft, meeneemt, wegbrengt of bij zich houdt met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie;
2° hij die een huis van ontucht of prostitutie houdt;
3° hij die kamers of enige andere ruimte verkoopt, verhuurt of ter beschikking stelt met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren;
4° hij die, op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie exploiteert.

20. Artikel 433quater/4 van het Strafwetboek voorziet ook een straf van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro, de geldboete dient zoveel keer te worden toegepast als er slachtoffers zijn. Echter voorziet artikel 433quater/6 specifieke verboden die thans strenger zijn geformuleerd, zodat deze bepaling niet retroactief kan worden toegepast.

21. Het hof oordeelt in de eerste plaats dat vaststaat dat beklaagden W.S. en M.K. A.H. en Z.I. hebben overgebracht vanuit Spanje. Voor wat betreft Z.I. hebben zij haar eerst vanuit Venezuela naar Spanje overgebracht. Deze overbrenging wordt door beklaagden ook niet materieel betwist. Zij hebben A.H. en Z.I. vervolgens opgevangen, minstens gehuisvest in Hamont-Achel en Weerterbergen en voor wat A.H. betreft, eveneens in Lanaken. Beide slachtoffers werden ook vervoerd naar deze plaatsen door beklaagden W.S. en M.K..

Het doel van deze overbrenging, vervoer, en opvang, minstens huisvesting, was de uitbuiting van hun beider prostitutie. Uit de geloofwaardige verklaringen van burgerlijke partij A.H. en van Z.I. bleek dat zij zich dienden te prostitueren, onder meer om schulden te voldoen waarvan het koppel voorhield dat deze door de slachtoffers moeten worden terugbetaald, overigens zonder dat de slachtoffers zicht hadden op de aanrekening van de beweerdelijke schulden en waardoor zij in het beste geval voldoende gelden kregen om te voldoen in hun basisbehoeften maar het grootse deel van de inkomsten uit hun prostitutie door beklaagden afgeroomd zagen.

22. Voor wat specifiek betreft de tenlastelegging A.2 verwijst het hof naar de motivering opgenomen in het bestreden vonnis op pagina's 6 vanaf de alinea "*De rechtbank is evenwel van oordeel dat de tenlastelegging A.2 wel genoegzaam naar recht is bewezen en verwijst daarvoor integraal naar het overgemaakte Nederlandse dossier "SAN PIETRO""* tot en met pagina 9, eindigend met de alinea "*Om haar schulden te kunnen aflossen, kon ze niet anders dan zich verder te laten misbruiken.*". Deze motivering dient als hernomen te worden beschouwd.

23. Voor wat betreft de feiten van tenlastelegging A.1 verwijst het hof naar bovenstaande elementen, met inbegrip van de motivering van het bestreden vonnis inzake tenlasteleggingen A.2 (met Z.I. als slachtoffer) en B.1, en de daarbij aangehaalde feitelijke elementen, aangevuld als volgt.

24. Bij haar eerste verhoor op 31 augustus 2022 legde A.H. onder meer volgende verklaring af :

"Ik ben nu 01 maand in België. De mensen waar ik nu verblijf zijn me in Valencia komen halen.

Ik ken deze mensen via iemand anders in VALENCIA. Ik was het slachtoffer van geweld in Spanje en deze kennis in Spanje had gezegd dat deze mensen mij kwamen halen."

A.H. verklaarde dat ze daar niets voor betaald had. De mensen waar ze verbleef en die haar zijn komen halen heten met hun voornaam M.K. en W.S.. Over Z.I. verklaarde ze nog dat deze er enkele dagen geleden zelf voor heeft gekozen om in Weert te gaan wonen. "Ze is op een vakantiepark in Weert gaan wonen. Ik denk dat ze zich prostitueert omdat ze naar huis wil en zo kan je snel geld verdienen. W.S. en M.K. hebben hier niets mee te maken."

In dit eerste verhoor maakte A.H. zelfs geen melding van haar eigen prostitutie en verwees enkel naar economische uitbuiting, zoals de eerste rechter terecht opmerkte.

Het hof oordeelt evenwel dat de verklaringen van A.H. bij de verschillende verhoren geloofwaardig zijn. Dat de feiten in de eerste verhoren beperkt worden voorgesteld doet hieraan geen afbreuk en is gelet op de context niet onbegrijpelijk. A.H. minimaliseerde duidelijk de rol van beklaagden in haar eerste verhoor op 31 augustus 2022, zelfs ten aanzien van de prostitutie van Z.I. terwijl uit de communicatie tussen A.H. en Z.I. via Whatsapp zeer duidelijk blijkt dat A.H. op de hoogte was van de rol van beklaagden. De motivering van de eerste rechter inzake tenlastelegging A.2 bevestigt het voorgaande ook.

25. Bij haar verhoor op 16 september 2022 verklaarde A.H. dat W.S. en M.K. een vakantiewoning voor Z.I. hadden gehuurd bij (...) om hen uit elkaar te krijgen. W.S. en M.K. vertelden A.H. dat ze haar op een bus gingen zetten naar Spanje. Z.I. moest eerst haar schuld betalen en werken in de (...) en daarna zouden ze haar terugsturen naar Venezuela.

Toen haar werd gevraagd hoe Z.I. de schuld moest afbetalen antwoordde A.H. dat ze niet wist hoeveel schuld ze had, er werd geen bedrag genoemd. A.H. verklaarde ook dat ze niet wist hoeveel schuld ze zelf had bij beklaagden, want ze vonden telkens andere schulden uit.

Betreffende haar eigen prostitutie verklaarde A.H. eveneens dat dit de eerste keer in Lanaken plaatsvond, 1 jaar geleden en de tweede en derde keer in een

(...) park. Dit was hetzelfde park waar Z.I. verbleef. De laatste keer had ze beklaagden laten weten dat ze geen prostituee meer wou zijn, waarna beklaagden hebben voorgesteld om in hun poetsbedrijf te werken.

Ze kwam op regelmatige basis naar België om hier geld te komen verdienen omdat ze familie in Venezuela moest onderhouden. Ze wist dat als ze op vraag van W.S. en M.K. naar België kwam, ze zich moest prostitueren voor hen. Zij organiseerden alles voor haar.

De prijzen waren: 80 € voor 30 min, 120€ voor 1 uur en 240 € voor 2 uur. W.S. kreeg hier een bepaald bedrag van (15 voor 30 min, 20 voor 1 uur, 40 euro voor 2 uur) buiten de vaste kosten die ze nog moest betalen. Ze moest 90 € per dag voor de kamer betalen in LANAKEN, daar buiten diende ze nog te betalen voor de telefoons, de advertenties, de condooms, ... Ze ontvingen het geld en 's avonds of na 2-3 dagen kwam W.S. langs om het geld op te halen. Afhankelijk van de schuld die ze bij W.S. had, ontving A.H. tussen de 6- 9 klanten per dag.

A.H. verklaarde dat ze dacht dat haar naam 'M.' was op de website (...). Toen ze in Spanje was, is ze op de site gegaan en zag ze dat haar foto's nog op de site stonden. Ze had de foto's zelf gemaakt. Ze heeft toen gevraagd om de foto's te verwijderen, hetgeen ook gebeurde. Het hof stelt vast dat A.H. bij een later verhoor inderdaad meedeelde dat haar werknaam 'L.' was, zoals de eerste rechter vaststelde. Het hof stelt evenwel vast dat A.H. louter verklaarde dat zij dacht dat 'M.' haar werknaam was. Bovendien verklaarde zij dat haar prostitutie met inbegrip van het plaatsen van de advertenties op websites zoals (...) en de afspraken met de klanten door beklaagden werden geregeld en A.H. zich telkens maar voor eerder korte periodes prostitueerde. Het is dan ook niet vreemd dat A.H. de werknamen 'M.' en 'L.' mogelijks verwarde. Daarbij merkt het hof nog op dat beklaagden voor Z.I. de werknaam 'L.M.' hebben gebruikt, zodat in het dossier sprake is van drie fonetisch verwante (werk)namen 'L.M.', 'L.' en 'M.' waartussen enige verwarring al helemaal niet uitgesloten of ongewoon is.

A.H. verklaarde dat toen ze met prostitutie gestopt was, ze de boekhouding heeft weggegooid. Ze had dit zelf gedaan omdat ze hier niets meer mee te maken wilde hebben. Ze vond het eigenlijk niet fijn, maar ze deed het uit noodzaak.

Ze heeft dit werk 3 keer gedaan, telkens voor ongeveer 1 week. In totaal heeft ze zich 3 weken geprostitueerd voor W.S. en M.K. betaalden haar bus ticket om tot hier te geraken (31 uren in de bus zitten). De laatste keer was het haar bedoeling om hier te blijven en haar eigen appartement te hebben. Ze zijn haar toen komen halen en ze heeft al haar bagage meegenomen.

Beklaagden hadden haar toen een werkcontract aangeboden in hun bedrijf en ze gingen haar helpen om een appartement te zoeken. Ze zouden de huur betalen en ze moest dit terug betalen door te werken.

A.H. verduidelijkt verder in het verhoor nog dat ze in totaal 4 keer in België is geweest om zich te prostitueren, 2 keer in Lanaken en 2 keer in (...). De tweede keer was ze slechts 2 dagen in Lanaken toen de politie binnenviel. Ze had toen slechts een paar klanten gehad.

Het hof oordeelt dat de verklaringen van A.H. globaal genomen voldoende consistent en geloofwaardig zijn. Dat verduidelijkingen moeten worden gevraagd door de verbalisanten voor wat betreft de timing en opeenvolging van de aanwezigheden in België en dat daarbij tussen de verschillende verklaringen mogelijks verschillen kunnen worden vastgesteld is gelet op het tijdsverloop niet van aard om aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen afbreuk te doen.

26. De inhoud van de verklaringen van A.H. voor wat in het bijzonder betreft de ervaringen van beklaagden met prostitutie en uitbuiting door de beklaagden, wordt bevestigd door de inhoud van de communicatie tussen A.H. en Z.I. die werd aangetroffen in het Nederlands onderzoek. A.H. schreef onder meer een bericht waarin ze haar prostitutie bevestigt en deze in verband brengt met de schuld die ze moet afbetalen aan beklaagden : “Het gaat ook zeer slecht met mij flak, jij weet ook dat ik geen hoer meer wil zijn maar ik word gek van de grote schuld die ik heb ik weet ook niet wat ik moet doen”.

Bij haar verhoor van 13 februari 2023 werd A.H. gevraagd naar een bericht dat ze aan Z.I. had gezonden, waarbij ze het volgende verklaarde:

Vraag: “Even later stuur jij naar Z.I.: "en maak je geen illusies domkop, dat geld pakken ze van je af". Hoe weet jij dat?

Antwoord:" Ja dat klopt dat ik dat heb gestuurd. Ja zij hebben mij de hele tijd verplicht om mij te prostitueren. Ik had wel een beetje geld ontvangen maar ze rekenden mij vanalles aan dus bijgevolg was er enkel genoeg om mijn eigen kosten te dekken. Er was zeker geen overschot om te genieten van het leven. Ik kon niets overhouden. Ik betaalde W.S. en M.K. de reis, de telefoon alles gewoon."

27. Beklaagden W.S. en M.K. bevestigden bovendien bij verhoor minstens dat ze op de hoogte waren van de prostitutie-activiteiten van A.H.. Beklaagde W.S. verklaarde bij haar verhoor op 6 maart 2023 bijvoorbeeld: "De laatste keer dat A.H. zich heeft geprostitueerd heeft zij gevraagd om haar geld voor te schieten voor de prostitutiewerkzaamheden in een huisje op de (...).". (...) betreft een vakantiepark van (...) in Nederland. Het hof stelt vast dat beklaagden aldus minstens niet meer volledig ontkennen dat zij zijn tussengekomen bij de prostitutie van A.H., minstens bij (...) en dat A.H. in het kader daarvan schulden moest betalen (beklaagde W.S. verwijst naar 'voorschieten'), zelfs al acht het hof het geenszins geloofwaardig dat A.H. alleen maar voorgeschoten kosten moest terugbetalen.

Bij haar verhoor op 6 februari 2023 verklaarde W.S. toen ze werd geconfronteerd met de verklaring van Z.I.:

"Vraag: Omdat haar schuld naar jullie toe bleef oplopen (meer dan 3.000 euro) zouden jullie aan haar hebben voorgesteld om in de prostitutie te gaan werken. Omdat ze haar schuld zo snel mogelijk wilde afbetalen om terug te kunnen vertrekken, stemde ze hier mee in.
Antwoord: Dit klopt niet, A.H. heeft aan ons gevraagd om dit voor haar te betalen dus A.H. is geld schuldig aan ons en niet Z.I.".

Zoals de eerste rechter terecht vaststelde, werd Z.I. uitgebuit door beklaagden, onder verwijzing naar schulden die ze zou hebben. Dit belet beklaagden evenwel niet om ook bij verhoor deze zelfde schulden aan A.H. toe te wijzen, die zij dan beweerdelijk (ook) moest voldoen.

28. Het hof stipt nog aan dat A.H. in haar verhoor van 13 februari 2023 werd gevraagd naar vijf boekingen op haar naam bij (...) voor de periodes

"21/01/22- 28/01/22, 28/03-04/04/22, 4/4-08/4/22, 16/05/22-20/05/2022 en 26/08/22- 02/09/22.".

A.H. verklaarde in de eerste plaats dat zij deze reservaties niet had geboekt. Ze verwees naar een verblijf bij (...) van 4 april 2022 tot 18 april 2022 waarin ze niet zou gewerkt hebben. Het hof stelt evenwel vast dat dit een materiële vergissing betreft, van de verbalisant dan wel van A.H., aangezien de vraag werd gesteld naar een verblijf van "4/4-08/4/22". Deze laatste periode is ook degene die effectief uit de resultaten van het in Nederland gevoerde 'San Pietro'-onderzoek blijkt, waarvan de resultaten aan het dossier zijn gevoegd. Deze periode tot 8 april 2022 is dan ook een stuk korter dan een verblijf tot 18 april 2022. Bovendien sluit dit verblijf meteen aan bij een verblijf van 28 maart tot 4 april 2022 waarin A.H. aangeeft dat ze zich wel prostitueerde.

Voor wat betreft de periode van 16/5/22 tot 20/5/22 kon ze zich niet herinneren dat ze daar had verbleven. Het hof stelt vast dat de verklaring van A.H. niet strijdig is met de vaststellingen in het strafdossier of met haar andere verklaringen. Uit het strafdossier blijkt immers dat de boekingen bij (...) gebeurden met gebruik van bankrekeningen op naam van beklaagden, onder meer ook om de waarborg op terug te storten. Uit de vaststellingen uit het Nederlandse dossier blijkt bovendien dat beklaagden de reservatie van 26/08/22- 02/09/22 hadden gedaan en de prostitutie van Z.I. hadden georganiseerd van het plaatsen van advertenties tot het contact met klanten en het met een cameradeurbel toezicht houden, zonder dat A.H. verbleef bij (...). Verder werd op de gsm van beklaagde W.S. een screenshot aangetroffen van vakantieverblijven (...) voor de periode van 13.05.22 tot en met 25.05.22. Hierover verklaarde beklaagde W.S.: "Dit is van A.H.. Ze heeft aan mij gevraagd om na te kijken hoeveel dit kostte".
Het hof stelt vast dat beklaagde W.S. nazicht heeft gedaan voor een vakantiehuisje in deze periode zonder dat aannemelijk is dat A.H. daar daadwerkelijk bij betrokken was.

Het valt in dat verband op dat beklaagden bestendig voor een groot deel van de vaststellingen betreffende de bestanden aangetroffen op hun gsm's en laptop verklaren niet te weten hoe die daar terecht komen en in regel verwijzen naar A.H. die, beweerdelijk veelvuldig, hun persoonlijke gsm dan wel hun laptop zou gebruikt hebben.

Beklaagde M.K. verklaarde toen hij werd geconfronteerd met de boekingen bij (...) waarbij zijn bankrekening werd geboekt, bij zijn verhoor op 6 maart 2023 "Mijn pinpas gebruikte iedereen wel eens. Zowel mijn vriendin W.S. alsook A.H. en ikzelf ondermeer voor de betaling van oa. een supermarkt, hotel ed. Wij drieën kenden de code. Z.I. niet. Ik was wel eens vaker in voormeld vakantiepark geweest maar ik kan mij niet herinneren hetgeen u mij vraagt." Hierover verklaarde W.S. op 6 maart 2023 : "Ik heb wel degelijk de check-in en de betaling van deze boeking gedaan. Ik had dit A.H. voorgeschoten." Bij zijn verhoor op 6 februari 2023 verklaarde M.K. evenwel nog over het gebruik van zijn bankkaart voor een boeking van een bungalow (bij (...)) : "Ik heb dat pas achteraf gemerkt. Ik ben mijn bankkaart ook een tijdje kwijt geweest. Ze is nog steeds niet gevonden."

In het algemeen stelt het hof vast dat beklaagden hun betrokkenheid bij de prostitutie van A.H. en Z.I., onder meer wat betreft hun fysieke aanwezigheid in het vakantiepark (...), als voor wat betreft de boekingen en betalingen bij (...) en de advertenties via Kinky.nl en Redlights.be en het gebruik van hun gsm's en laptop voor prostitutie gerelateerde zaken, initieel in zeer grote mate hebben geminimaliseerd en vervolgens, grotendeels nadat ze werden geconfronteerd met resultaten van het onderzoek, hebben aangegeven dat ze niet konden verklaren hoe de gegevens waaronder inloggegevens, foto's en screenshots op hun apparaten waren gekomen, dan wel dat A.H. daarvoor verantwoordelijk was of één van de andere aanwezigen in het appartement te Lanaken.

A.H. verklaarde onder meer dat zij geen toegang had tot de gsm's van beklaagden en hun bankkaarten (of codes) en dat zij websites als kinky.nl kende maar niet vertrouwd was met de werking van deze websites. Zij verwees daarbij naar haar gebrek aan kennis van het Nederlands, wat het hof geloofwaardig en relevant overkomt. Ze verklaarde ook nog dat met vertalingssoftware ('Google Translate', Google vertaling) werd gecommuniceerd met beklaagden (en gebrekkig Engels). Het hof acht de verklaringen van beklaagden daarentegen geenszins geloofwaardig. De door beklaagden bijgebrachte stukken, die verwijzen naar één enkele code die zou meegedeeld zijn aan A.H., doen daar geenszins afbreuk aan.

29. De verklaringen van A.H. over de wijze waarop de prostitutie werd georganiseerd en uitgebuit door beklaagden W.S. en M.K., onder meer in het vakantiepark (...) met monitoring door behulp van een deurbel met camera, sluiten bovendien ook nog sterk aan bij de vaststelling over

de wijze waarop de prostitutie van Z.I. werd georganiseerd en uitgebuit wat de geloofwaardigheid van haar verklaringen verder onderbouwt.

30. De eerste rechter verwees ook nog naar een verklaring van A.H. bij een voorgaand verhoor van 16 september 2022 dat ze slechts twee dagen in het pand te Lanaken had verbleven toen de politie daar binnenviel op 13 oktober 2021. Het hof stelt vast dat A.H. volgens de aangetroffen vervoersbewijzen voor de Franse spoorwegen op haar naam en deze van A.Ha. inderdaad reeds de trein nam naar Parijs op 4 oktober 2021. Hierover verklaarde ze dan weer bij verhoor op 13 februari 2023 dat de politie haar uit de flixbus had gezet omwille van het roken van een joint, waarna beklaagde W.S. de betreffende treintickets bestelde.

Het hof stelt evenwel vast dat A.H. niet heeft verklaard dat ze meteen bij aankomst zich had geprostitueerd in het door onder meer beklaagde W.S. gehuurde appartement te Lanaken. Daarbij wijst het hof ook op het bestaan van een driehoeksverhouding tussen A.H. en beklaagden. Deze verhouding werd bevestigd door beklaagden bij hun verhoor. Bij haar verhoor op 13 februari 2023 verklaarde A.H. hierover: "Ik was een beetje mentaal verloren en W.S. en M.K. meldden mij dat ze een open relatie hadden en zo is dat begonnen. Tijdens mijn verblijf in België is dit 3 maal gebeurd. Dit is dan ook beëindigd omdat ik het gevoel had dat ze op deze manier macht probeerden te hebben over mij." Zij verwees ook naar seks in een hotel met beklaagden, wat aannemelijk maakt dat A.H. niet per definitie meteen naar het appartement ging maar bij beklaagden kan verbleven hebben in een woning of hotel. Het hof stipt nog aan dat deze vervoersdocumenten van mei 2021 overigens wel één van de verklaringen van W.S. weerleggen die bij verhoor verklaard heeft dat zij A.H. pas heeft leren kennen op het appartement in Lanaken in oktober 2021.

31. Beklaagden W.S. en M.K. waren ervan op de hoogte dat A.H. in een sociaal en financieel precaire situatie verkeerde, waarbij ze uit Venezuela was vertrokken omwille van de werkloosheid waar de eerste rechter in het kader van de motivering inzake tenlastelegging B.1 terecht verwees en vervolgens vanuit Spanje om inkomsten te zoeken. A.H. kende ook niet afdoende Nederlands om zichzelf te kunnen behelpen in België of Nederland. Bovendien blijkt uit de verklaringen van beklaagden dat zij wisten dat A.H. in Spanje te maken had met problemen met haar ex-partner,

inclusief geweld, en dat zij ook voor haar familie waaronder haar moeder in Venezuela diende te zorgen, wat door beklaagden dan weer ten onrechte werd voorgesteld alsof de moeder van A.H. haar prostitutie mee zou hebben aangestuurd, minstens aangemoedigd. Bij haar verhoor op 6 maart 2023 verklaarde beklaagde W.S. ook nog dat A.H. tabletten had geslikt, verkregen bij een psychiater te Spanje en verwees zij naar zelfmoordneigingen van A.H.. Ook bij haar verhoor op 6 februari 2023 verklaarde W.S. onder andere: "A.H. had psychische problemen en zelfmoordneigingen." M.K. verwees bij zijn verhoor op 6 februari 2023 naar zelfmoordneigingen en 'eigen mutilatie' bij A.H..

32. Uit de elementen van het strafdossier blijkt dat beklaagden W.S. en M.K. wetens en willens een kwetsbare persoon, A.H., hebben geworven en overgebracht van Spanje naar België. Beklaagden hebben haar dan vervolgens meermaals opgevangen, gehuisvest en tewerkgesteld in een huis van ontucht, waarbij haar prostitutie werd georganiseerd met als doel het bekomen van een voordeel en ook de prostitutie werd bevorderd, ertoe aangezet, aangemoedigd of vergemakkelijkt met als doel het, rechtstreeks of onrechtstreeks, bekomen van een abnormaal economisch voordeel of elk ander abnormaal voordeel: in casu werd een het grootste deel van de inkomsten afgeroomd enerzijds door een percentage van de inkomsten zoals verklaard door A.H. af te houden, nog specifiek vermeerderd met 90 EUR per dag bij het verblijf in Lanaken en werden de inkomsten bovendien aangewend voor de beweerdelijke betaling van schulden aan beklaagden zoals het betalen van vervoer, verblijf bij (...) of allerhande uitgaven zoals zelfs deze voor sigaretten, waar het slachtoffer evenwel geenszins zicht op kreeg en waarbij de afbetaling niet haalbaar bleek zonder zich te prostitueren voor beklaagden. Daardoor hebben beklaagden de prostitutie van A.H. ook uitgebuit.

33. Uit deze vaststellingen blijkt dat beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting met de verzwarende omstandigheid evenals aan de exploitatie van de prostitutie van A.H. te Hamont-Achel en Lanaken met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin A.H. verkeerde ten gevolge van haar precaire administratieve toestand, minstens van een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid.

34. Uit de elementen van het strafdossier blijkt dat aan de constitutieve bestanddelen van de misdrijven mensenhandel en pooierschap, met de in tenlasteleggingen A.1 en C.1 voorziene verzwarende omstandigheden, is voldaan. De aan beklaagden W.S. en M.K. ten laste gelegde feiten A.1 en C.1 zijn dan ook bewezen, net als de tenlastelegging A.2 omwille van reeds voormelde redenen.
35. Voor wat betreft de feiten A.3, A.4, C.2 en C.3 stelt het hof vast dat de betreffende slachtoffers geen enkele verklaring hebben afgelegd bij verhoor maar slechts enkele spontane mededelingen in het Duits uitgaande van G.T. werden genoteerd, en dat niet zonder redelijke twijfel kan worden vastgesteld onder welke omstandigheden zij hebben gewerkt voor beklaagden, dan wel mogelijks voor andere personen zoals mogelijks de genaamde 'C.', gebruiker van het nummer (...) of de medehuurder van het appartement, H.N..
Beklaagden worden dan ook vrijgesproken van de ten laste gelegde feiten A.3, A.4, C.2 en C.3.

4.2.2.2. Beoordeling van de strafmaat

36. De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en het strafrechtelijk verleden van beklaagden en, voor wat W.S. en M.K. betreft, de persoonlijkheid van beklaagden en hun gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover het hof gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

37. De bewezen verklaarde feiten zijn bijzonder verwerpelijk, aangezien daardoor de fysieke en geestelijke integriteit van anderen in het gedrang werd gebracht en de slachtoffers uitgebuit werden. Het meewerken aan een dergelijke vorm van criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. De bewezen verklaarde feiten zijn dan ook ernstig.

- <u>Beklaagden W.S. en M.K.</u>

38. De in hoofde van beklaagden W.S. en M.K. bewezen verklaarde feiten zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

39. Beklaagde M.K. heeft strafrechtelijke voorgaanden. Hij werd in België twee maal veroordeeld door de politierechtbank en volgens zijn ECRIS werd hij in Nederland reeds twee maal veroordeeld, voor diefstal en voor het toebrengen van ernstige lichamelijk letsels, verminking of blijvende invaliditeit.

Beklaagde W.S. heeft eveneens strafrechtelijke voorgaanden. Zij werd reeds éénmaal veroordeeld door de politierechtbank in België en volgens haar ECRIS werd zij in Nederland reeds éénmaal veroordeeld, voor diefstal en voor een inbreuk op de Opiumwet.

Beklaagden W.S. en M.K. beschikken dan ook over een ongunstig strafrechtelijk verleden.

40. De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete, zijn gepast rekening houdende met de ernst van de bewezen verklaarde feiten, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, de persoon van de beklaagden en hun ongunstig strafrechtelijk verleden.

De boete wordt zoveel maal toegepast als er slachtoffers zijn.

De effectieve geldboete heeft tot doel beklaagden te raken in hun vermogen en dient beklaagden te doen inzien dat crimineel gedrag nooit lonend mag zijn. De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete. Het is niet aangetoond dat deze geldboete de financiële draagkracht van beklaagden zou overschrijden. Door het opleggen van een geldboete komt de reclassering van beklaagden in beginsel niet in het gedrang. Beklaagden blijven hoe dan ook in gebreke om afdoende elementen aan te reiken welke het hof kunnen toelaten te besluiten dat het opleggen van deze bestraffing hun respectievelijke toekomst op een overdreven wijze, in wanverhouding tot de aard en de ernst van de gepleegde feiten, zou hypothekeren.

Het hof stelt nog vast dat beklaagde W.S. op de zitting van 24 oktober 2024 niet om een opschorting heeft verzocht daar waar in het namens haar neergelegde grievenformulier nog werd verwezen naar een in eerste aanleg

geformuleerd verzoek daartoe. Volledigheidshalve stelt het hof vast dat het toestaan van een opschorting in elk geval niet aan de orde is aangezien dit bij beklaagde W.S. zou leiden tot een onvoldoende bewustwording van de zwaarwichtigheid van de door haar gepleegde feiten. Er valt overigens niet in te zien hoe de hierna bepaalde straf de sociale reclassering van de beklaagde in het gedrang zou kunnen brengen in een mate die buiten verhouding zou staan met de ernst van de feiten.

41. Beklaagden W.S. en M.K. werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het strafwetboek. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend, evenwel enkel voor de helft van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf en dit voor een termijn van 5 jaar. Dit uitstel, de duur ervan en de mogelijkheid van herroeping moeten de beklaagden aanzetten tot gedragsverbetering.

42. Beklaagden dienen daarenboven uit de rechten van artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek te worden ontzet voor een termijn van 5 jaar, dit gelet op de aard en de ernst van de bewezen verklaarde feiten en met het oog op individuele en algemene preventie.

- **Beklaagde M. BV**

43. De in hoofde van beklaagde M. BV bewezen verklaarde feiten zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd.

De hierna bepaalde effectieve geldboete is gepast rekening houdende met de ernst van de bewezen verklaarde feiten, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, en het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde M. BV.

De boete wordt zoveel maal toegepast als er slachtoffers zijn.

Voor wat de door het openbaar ministerie in eerste aanleg gevorderde ontbinding van de vennootschap betreft, stelt de het hof vast dat deze niet meer werd gevorderd voor het hof en dat geen redenen voorliggen om deze gebeurlijk uit te spreken.

- **Verbeurdverklaring**

44. In hoofde van beklaagden W.S., M.K. en M. BV werd door het openbaar ministerie schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring gevorderd van een bedrag van 15.450 EUR, waarmee voldaan werd aan artikel 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek. Deze vordering had betrekking op de feiten van tenlastelegging B in alle onderdelen B.1 tot en met B.10.

De berekening van dit bedrag is gebaseerd op het geheel van de facturatie uitgaande van beklaagde M. BV aan 'Q.' bv. De eerste rechter heeft terecht overwogen dat slechts de feiten onder de tenlasteleggingen B.1 tot en met B.4 bewezen werden verklaard, en heeft eveneens terecht vastgesteld dat de geleverde werkuren werden gefactureerd a rato van 24,00 euro waarvan 15,00 euro bestemd was ter vergoeding van de geleverde prestaties als werknemer evenals dat enkel A.H. (37 uur) en Z.I. (80-90 uur) geen enkel loon in ruil voor de geleverde poetsprestaties ontvingen.

De berekening van het wederrechtelijk vermogensvoordeel door de eerste rechter, namelijk 1000,00 EUR per beklaagde, komt het hof correct voor en de verbeurdverklaring ervan dient te worden uitgesproken. Daar de vermogensvoordelen niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde, raamt het hof de geldwaarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag. Er is geen noodzaak tot herleiding van de verbeurdverklaring: het bekomen vermogensvoordeel maakt inherent deel uit van het bewezen verklaarde misdrijf. Het gaat dan ook niet op om het misdrijf als bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Dit is een bijkomend signaal naar beklaagden om hen bewust te maken dat dergelijke misdrijven niet lonend zijn. Deze verbeurdverklaring vormt geen onredelijk zware straf, zodat het hof deze verbeurdverklaring niet dient te verminderen.

4.2.3. Beoordeling op burgerlijk gebied

Burgerlijke partijstelling van A.H.

45. Krachtens de artikelen 1382 en 1383 oud Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te

vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

46. De rechter stelt onaantastbaar de feiten vast waaruit hij het al dan niet bestaan van een oorzakelijk verband tussen schuld en schade afleidt. In geval van samenlopende fouten, moet de rechter nagaan of er een causaal verband bestaat tussen elke fout en de schade. Hij moet bijgevolg voor elke vastgestelde fout nagaan of die fout, los van de andere, de schade heeft veroorzaakt.

47. De burgerlijke partij A.H. vordert een schadevergoeding van 10.000,00 EUR voor materiële en morele schade vermengd.

De burgerlijke partij verwijst daarbij naar het verlies van haar persoonlijke goederen waaronder een matras, TV-toestel en attributen voor de uitbating van een nagelstudio evenals administratie- en verplaatsingskosten. Daarnaast verwijst de burgerlijke partij naar morele schade , onder andere verband houdend met een post traumatische stressstoornis.

Het hof stelt vast dat de materiële schade bestaande in het verlies van haar persoonlijke goederen niet wordt bewezen, minstens dat het oorzakelijk verband van het verlies met de bewezen verklaarde feiten niet wordt aangetoond.

48. Het hof oordeelt dat voor de verplaatsings- en administratiekosten en de morele schade die in oorzakelijk verband staan met het bewezen verklaarde feit B.1, een naar redelijkheid begrote schadevergoeding dient te worden toegekend van 1.000 EUR, te vermeerderen met de vergoedende interesten begroot op de wettelijke interestvoet vanaf 15 mei 2022 tot op heden en met de gerechtelijke interesten vanaf heden.

Het hof oordeelt dat voor de verplaatsings- en administratiekosten en de morele schade die in oorzakelijk verband staan met de bewezen verklaarde feiten A.1 en C.1, een naar redelijkheid begrote schadevergoeding dient te worden toegekend van 1.500 EUR, te vermeerderen met de vergoedende interesten begroot op de

wettelijke interestvoet vanaf 12 oktober 2021 tot op heden en met de gerechtelijke interesten vanaf heden.

4.2.4 Kosten en rechtsplegingsvergoeding

4.2.4.1 Ambtshalve beoordelingen

49. De bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders moet worden opgelegd bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagden dienen thans elk verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 200,00 euro.

50. De forfaitaire vergoeding in de beheerskosten van de rechtsbedeling veroorzaakt door het misdrijf waaraan beklaagde schuldig is bevonden, is slechts eenmaal op te leggen in dezelfde zaak, namelijk bij de beslissing waarbij de aan een beklaagde ten laste gelegde feiten bewezen worden verklaard. Beklaagden dienen thans elk verplicht te worden tot betaling van een geïndexeerde bijdrage van 58,90 euro.

51. De bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand moet worden opgelegd bij iedere veroordeling van een beklaagde door een strafgerecht. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagden dienen thans elk verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 24,00 euro.

4.2.4.2 Rechtsplegingsvergoeding

52. De vorderingen van de burgerlijke partij betreft in totaliteit een bedrag tot 10.000 EUR, zodat inzake rechtsplegingsvergoeding de desbetreffende tarieven van toepassing zijn. Er bestaat geen aanleiding om af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding.

Er dient aan de burgerlijke partij derhalve een rechtsplegingsvergoeding van 1.350,00 euro per aanleg te worden toegekend voor de procedure in beide aanleggen.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162, 162bis, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 201, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
- 1, 2, 3, 7, 25, 31, 33, 38, 40, 42,3°, 43bis, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 380 (oud), 382 (oud), 389 (oud), 433quater/1, 433quater/4, 433quinquies, 433septies, 433novies, van het Strafwetboek,
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964,
- 1382, 1383 oud BW,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950,
- 6 van het K.B. van 26 april 2017,
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hoger beroepen en de grieven, op **tegenspraak**.

Verklaart het hoger beroep van beklaagde **W.S.** ontvankelijk uitgezonderd, bij gebrek aan belang, in de mate dat het hoger beroep is gericht tegen de vrijspraak van beklaagde voor wat betreft de feiten A.1, A.3, A.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, C.1, C.2 en C.3.

Verklaart het hoger beroep van **M.K.** ontvankelijk uitgezonderd, bij gebrek aan belang, in de mate dat het hoger beroep is gericht tegen de vrijspraak van beklaagde voor wat betreft de feiten A.1, A.3, A.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, C.1, C.2 en C.3.

Verklaart het hoger beroep van **M. BV** ontvankelijk uitgezonderd, bij gebrek aan belang, in de mate dat het hoger beroep is gericht tegen de vrijspraak van beklaagde voor wat betreft de feiten B.5, B.6, B.7, B.8, B.9 en B.10.

Verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk.

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij ontvankelijk.

Opnieuw recht doende binnen de begrensde omvang van de hoger beroepen zoals bepaald onder randnummer 4.2.1. van dit arrest.

6.1. Op strafrechtelijk gebied

Recht doende met eenparigheid van stemmen.

Beklaagde W.S.

Verklaart beklaagde W.S. niet schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub A.3, A.4, C.2 en C.3.

Spreekt deze beklaagde er dienvolgens van vrij en ontslaat haar van elke uit dien hoofde tegen haar ingestelde rechtsvordering.

Verklaart beklaagde W.S. schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten A.1, A.2, B.1, B.2, B.3, B.4 en C.1.

Veroordeelt beklaagde W.S. hoofdens de bewezen verklaarde en vermengde feiten A.1, A.2, B.1, B.2, B.3, B.4 en C.1 tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van 40 MAANDEN en een GELDBOETE van 32.000 euro**, zijnde 1.000,00 euro, na verhoging met 70 opdeciemen gebracht op 8.000,00 euro, te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers (x 4), of een **vervangende gevangenisstraf van 90 dagen** bij niet betaling binnen de wettelijke termijn.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van 20 MAANDEN** van de opgelegde hoofdgevangenisstraf, dit voor een **periode van 5 jaar**.

Ontzet beklaagde van de **rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het Strafwetboek** om gedurende een termijn van **5 JAAR** om:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Verklaart bij equivalent **verbeurd een bedrag van 1.000,00 EUR** aan vermogensvoordelen.

Veroordeelt beklaagde W.S. tot betaling van :

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR;

Beklaagde M.K.

Verklaart beklaagde M.K. niet schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A.3, A.4, C.2 en C.3.

Spreekt deze beklaagde er dienvolgens van vrij en ontslaat hem van elke uit dien hoofde tegen hem ingestelde rechtsvordering.

Verklaart beklaagde M.K. schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten A.1, A.2, B.1, B.2, B.3, B.4 en C.1.

Veroordeelt beklaagde M.K. hoofdens de bewezen verklaarde en vermengde feiten A.1, A.2, B.1, B.2, B.3, B.4 en C.1 tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van 30 MAANDEN en**

een GELDBOETE van 32.000 euro, zijnde 1.000,00 euro, na verhoging met 70 opdeciemen gebracht op 8.000,00 euro, te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers (x 4), of een **vervangende gevangenisstraf van 90 dagen** bij niet betaling binnen de wettelijke termijn.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van 20 MAANDEN** van de opgelegde hoofdgevangenisstraf, dit voor een periode van 5 jaar.

Ontzet beklaagde van de **rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het Strafwetboek** om gedurende een termijn van **5 JAAR** om:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Verklaart bij equivalent **verbeurd een bedrag van 1.000,00 EUR** aan vermogensvoordelen.

Veroordeelt beklaagde M.K. tot betaling van :

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR;

Beklaagde M. BV

Verklaart beklaagde M. BV schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten B.1, B.2, B.3 en B.4.

Veroordeelt beklaagde M. BV hoofdens de bewezen verklaarde en vermengde feiten B.1, B.2, B.3 en B.4 tot een **GELDBOETE van 192.000 EUR**, zijnde 6.000,00 euro, na verhoging met 70 opdeciemen gebracht op 48.000,00 euro, te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers (x 4).

Verklaart bij equivalent **verbeurd een bedrag van 1.000,00 EUR** aan vermogensvoordelen.

Veroordeelt beklaagde M. BV betaling van :
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR;

Veroordeelt beklaagden W.S., M.K. en M. BV solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, begroot in eerste aanleg op 396,26 euro en in hoger beroep op 246,57 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans bewezen verklaarde feiten.

6.2. Op burgerrechtelijk gebied

Veroordeelt beklaagden **W.S., M.K. en M. BV hoofdelijk** tot het betalen aan de burgerlijke partij A.H. van een bedrag van **1.000 EUR**, vermeerderd met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 15 mei 2022 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten.

Veroordeelt beklaagden **W.S. en M.K. hoofdelijk** tot het betalen aan de burgerlijke partij A.H. van een bedrag van **1.500 EUR**, vermeerderd met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 12 oktober 2021 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten.

Veroordeelt beklaagden W.S., M.K. en M. BV tot het betalen aan de burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding van 1.350 EUR voor de procedure in eerste aanleg en van 1.350 EUR voor de procedure in graad van beroep.

Veroordeelt W .S ., M .K . en M . BV tot de kosten van de burgerlijke vordering in hoger beroep (dagvaarding), deze voorgeschoten door de openbare partij en begroot op nihil .

De rechtspleging verliep uitsluitend in het Nederlands.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, **kamer C6,**
samengesteld uit :

N.C., Raadsheer d.d. Kamervoorzitter,

R.V., Raadsheer,

V.F. Raadsheer,

die aan de beraadslaging hebben deelgenomen

en in openbare terechtzitting van
VIJF DECEMBER TWEEDUIZEND EN VIERENTWINTIG

uitgesproken door Raadsheer d.d. Kamervoorzitter N.C.
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het proces-verbaal van de terechtzitting
met bijstand van griffier V.C..